

N:o 27.

Ank. till Riksd. kansli den 1 Mars 1887, kl. 12 midd.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående beviljande af lån för betäckande af kostnader för tornbyggnaden å Linköpings domkyrka; gifven Stockholms slott den 11 Februari 1887.

I öfverensstämmelse med det, enligt hvad bilagda protokoll öfver ecklesiastikärenden utvisar, denna dag fattade beslut, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att, till betäckande af den brist, som uppkommit i den beräknade kostnaden för tornbyggnaden å Linköpings domkyrka jemte dermed i sammanhang stående arbeten, å riksgäldskontorets stat för år 1888 anvisa ett belopp af 30,000 kronor såsom lån, att af domkyrkan återgäldas med ränta och amortering af tillhoppa fem procent årligen å den ursprungliga lånesumman; hvaraf skulle beräknas fyra procent ränta å det för hvarje år återstående oguldna kapitalbeloppet och återstoden anses såsom kapitalafbetalning.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

C. G. Hammarskjöld.

Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 11 februari 1887.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern THEMPTANDER,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve EHRENSVÄRD,
Statsråden: LOVÉN,
VON STEYERN,
friherre VON OTTER,
HAMMARSKJÖLD,
RICHERT,
RYDING,
VON KRUSENSTJERNA och
friherre TAMM.

Departementschefen statsrådet Hammarskjöld anförde i underdånighet:

»I underdånig skrifvelse den 1 december 1886 har domkyrkokostyrelsen i Linköping anført, att under fortgången af det nu i det närmaste afslutade tornbyggnadsarbetet å Linköpings domkyrka åtskilliga i öfverintendenten Helgo Zettervalls kostnadsförslag ej upptagna arbeten måst verkställas, enär de pröfvats vara af oundvikligt behof för domkyrkans fortfarande bestånd. Härigenom hade utgifterna för tornbyggnadsarbetet i sin helhet öfverstigit den i ursprungliga kostnadsförslaget beräknade siffran med 59,779 kronor 79 öre, hvilken summa ytterligare ökats med 15,951 kronor 74 öre dels genom tillkomna smides- och jernkonstruktioner, dels genom prisförhöjning å rå kalksten m. m. Låga pris vid realisering af maskiner och öfverblifna materialier under år

1886 hade äfven bidragit till den uppkomna skilnaden. Största delen af dessa öfverskjutande utgifter hade visserligen betäckts af det vid arbetets början förefintliga öfverskottet i tillgångar jemte sedermera tillkomna gåfvor och under tiden upplupna räntor; men brist på cirka 30,000 kronor hade emellertid uppstått, som måst genom tillfälliga lån täckas. Om det än skulle lyckas att på enskild hand eller i allmän kassa erhålla ett stående lån till detta belopp, skulle det dock möta stora svårigheter för domkyrkan att utgöra den ränta, som sannolikt dervid komme att fordras, och det skulle blifva alldeles omöjligt att genom afbetalningar småningom frigöra domkyrkan från denna skuld.

Med anledning af hvad domkyrkostyrelsen sålunda anført, har styrelsen anhållit, det Eders Kongl. Maj:t täcktes hos Riksdagen göra nådig framställning derom, att Riksdagen måtte bevilja Linköpings domkyrka ett lån å 30,000 kronor, att af domkyrkan återgäldas medelst en årlig annuitet af 5 procent å den ursprungliga lånesumman, af hvilken annuitet 4 procent skulle beräknas såsom ränta å det vid hvarje liqid resterande oguldna kapitalbeloppet och återstoden anses såsom kapitalafbetaling.

Till utgörande af den annuitet, som till förräntande och amortering af ett sådant lån erfordrades, egde, enligt hvad domkyrkostyrelsen upplyst, domkyrkan, sedan dess inkomster genom ett förmånligare arrendekontrakt rörande det henne tillhöriga f. d. pappersbruket i Tannefors blifvit i någon mån ökade, tillgång utan hinder af sina öfriga utgifter, deruti inberäknad annuiteten af 5 procent å förut erhållet statslån, äfvenledes å 30,000 kronor.

I detta ärende har öfverintendentsembetet, efter nådig remiss, afgifvit underdånigt utlåtande och deruti anført: att de extra anordningar och materialutbyten, som i en vid domkyrkostyrelsens underdåniga ansökning fogad redogörelse för tornbyggnadsarbetena angifvits, blifvit med synnerlig omtanke för arbetets prydlighet och bestånd vidtagna, samt att kostnaderna dervid icke öfverskridit den vid dylikt arbete vanliga måttstock; att den betydliga kostnadsstegringen utöfver det ursprungliga restaureringsförslaget summa hade sin förklaring i de vid restaureringar ofta förekommande oförutsedda säkerhets- och tillskotts-anordningarna, i en tidtals rådande prisstegring å byggnadsmaterialier, ogynsamma realiseringskonjunkturer, äfvensom i några arbeten, som icke direkt berörde sjelfva tornet; samt att, då alla de vidtagna åtgärderna bidragit till åstadkommande af ett bestående godt resultat, domkyrkostyrelsens underdåniga anhållan om ett statslån för betäckande af ifrågasvarande omkostnader enligt öfverintendentsembetets åsigt vore på goda skäl grundad.

Vidare hafva fullmäktige i riksgäldskontoret lemnats tillfälle att öfver ifrågavarande ansökning sig yttra, och hafva fullmäktige dervid erinrat, att de föreslagna villkoren voro desamma, som blifvit stadgade för en mängd andra af staten beviljade byggnadslån; att enligt dessa villkor amorteringen skulle vara fullbordad på 41 år 12 dagar; att svårighet icke mötte för riksgäldskontoret att, om lånet beviljades, anskaffa de erforderliga medlen samt att det år 1882 domkyrkan beviljade lånet visserligen anvisades till utgående från riksgäldskontoret, men att dess belopp tillika uppfördes i riksstaten för år 1883, att af statsverket riksgäldskontoret godtgöras.

Med anledning af hvad sålunda förekommit hemställer jag i underdånighet, att Eders Kongl. Maj:t tacktes föreslå Riksdagen att, till betäckande af den brist, som uppkommit i den beräknade kostnaden för tornbyggnaden å Linköpings domkyrka jemte dermed i sammanhang stående arbeten, å riksgäldskontorets stat för år 1888 anvisa ett belopp af 30,000 kronor såsom lån, att af domkyrkan återgäldas med ränta och amortering af tillhoppa fem procent årligen å den ursprungliga lånesumman, hvaraf skulle beräknas fyra procent ränta å det för hvarje år återstående oguldna kapitalbeloppet och återstoden anses såsom kapitalafbetalning.»

På tillstyrkan af statsrådets öfrige ledamöter behagade Hans Maj:t Konungen härtill lemna nådigt bifall samt förordna, att i enlighet med ett af föredragande departementschefen nu uppläst förslag nådig proposition i ämnet af den lydelse, bilagan Litt. D vid detta protokoll utvisar, skulle till Riksdagen af-låtas.

Ex protocollo

Carl Tornérhielm.
